

Anna Piwko

Wrocław. Pl. Dzierżyńskiego

Informator Archeologiczny : badania 9, 272-273

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na skarb składają się denary oraz niewielka ilość brakteatów guzickowych, wiele przepołowionych. Większość monet jest proveniencji brandenburskiej i zachodniopomorskiej. Wstępna analiza zawartości znaleziska sugeruje jego datowanie na ostatnią ćwierć XIII wieku.

Chociaż prace nad ratowaniem depozytu ukończono, to jednak dla uzyskania pełniejszego obrazu źródłowego można sugerować na przyszłość poczynienie badań dla uchwycenia pozostałości średniowiecznej wsi, a nawet - opierając się na wskazówce entymologicznej - osadnictwa wcześniejszego.

WROCLAW
Pl. Dzierżyńskiego

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-
Konservatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Anna Piwko. Finansował WOAK. Ślady średniowiecznego i nowożytnego osadnictwa miejskiego /połowa XIII - połowa XVII wieku/.

Podczas prac ziemnych związanych z budową trasy W-Z natrafiono na obiekty mieszkalne, piwnicę oraz konstrukcje drewniane. Stanowisko położone jest na terenie historycznego Nowego Miasta powstałego po 1263 roku, w odległości około 100 m na wschód od kościoła św. Krzysztofa.

Obiekty mieszkalne stanowią dwie jamy /nr 3 i 12/ o charakterze półziemianek datowane materiałem ceramicznym na przełom XIII/XIV w. Obok jamy nr 3 natrafiono na obiekt /nr 1/ spełniający funkcję piwnicy z zawartością kilkudziesięciu całych naczyń glinianych oraz szklanego puchara fletowego datowanego na połowę XIII wieku.

Z konstrukcji drewnianych odkryto jedną chłodnię /nr 11/ trzy studnie /nr 15, 16, 17/ i urządzenia sanitarne /kloaki nr 2, 6, 7, 9, 10, 13 i 14/.

Obiekt nr 11 - założony na planie kwadratu o wymiarach 1,4 x 1,4 m posiadał podwójne ścianki zbudowane z desek dębowych ściśle przylegających do siebie. Odstęp pomiędzy ścianami wynosił 40 cm. W narożach ścianki zewnętrznej posadowiono słupy, między którymi znajdowała się belka połączona ze słupami za pomocą czopu. Natomiast ścianka wewnętrzna posiadała wieniec rozpierający ją od wewnątrz.

Obiekt wypełniał szaro-żółty piasek i nieliczne fragmenty ceramiki z XIV wieku.

Studnie zbudowano z dranic dębowych, dwie z nich /nr 15 i 17/ w konstrukcji węglowej datowane są materiałem zabytkowym na koniec XIV-XV wieku, trzecia /nr 16/ o konstrukcji "szkieletowej" - na koniec XV - połowę XVII wieku. W obiektach tych znaleziono naczynia gliniane /dzbany, misy/ oraz ich ułamki, fragmenty naczyń drewnianych klepkowych i toczonych, fragmenty obuwia skórzanego, ułamki kafli renesansowych, niektóre z nich zdobione elementami plastycznymi, a także hak żelazny.

Urządzenia sanitarne - wszystkie wzniesiono w konstrukcji węglowej o powierzchni zamykającej się w granicach 3-6 m². Starsze XIV-wieczne /obiekty nr 2,6,14/ zbudowano z dębiny, młodsze z XV-XVI wieku z drzewa sosnowego. Wydobyto z nich m.in. naczynia gliniane, fragmenty naczyń szklanych i drewnianych, wyroby skórzane.

ZĄBKOWICE
ul. Bohaterów Getta
woj. wałbrzyskie

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-
Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Anna Piwko i mgr Halina Sledzik. Finansował WOAK. Ślady średniowiecznego osadnictwa miejskiego /XIV-XV w./.

Podczas kopania fundamentów pod budynek mieszkalny przy ulicy Bohaterów Getta 11 natrafiono na głębokości 1,2 m na relikty zabudowy drewnianej mieszkalnej z fragmentarycznie zachowaną podłogą drewnianą.

Badania ratownicze wykazały, iż są to ślady budynku o kształcie prostokąta /długości 7 m, szerokości 1,2 - 1,7 m/. Nie uchwycono całego zarysu obiektu, ponieważ w części północnej przylegał on do krawędzi wykopu, którą stanowiła ściana budynku nowożytnego.

We wschodniej części budynku na głębokości 50 cm znajdowały się resztki paleniska obudowanego gliną, o kształcie kolistym, średnicy 40 cm. Podłoga ułożona była na podsypce z piasku miąższości 15-20 cm. Liczne ślady przepalonej polepy, węgla drzewnych oraz smugi spalenizny wskazują na to, że obiekt uległ spaleni.

W wypełnisku oprócz ceramiki znaleziono gwoździe żelazne, przęśliki i fragmenty szkła oraz skrawki skóry.